

מילות פרידה

חברות וחברים יקרים,

בימים אלה אני מסיים תקופה של מעל 8 שנים בארגון "צוות". עבודתי ב"צוות" החלה בספט' 2009, לאחר שנבחרתי לתפקיד מנהל רשות התעסוקה. עם כניסתי הפכה זו ליחידת התעסוקה והייתי הראשון **כסמנכ"ל "צוות" לתעסוקה**. תחום התעסוקה בארגון נקלע למשבר מקצועי ותדמיתי. בראש ובראשונה היה צורך להחזיר את אמון החברים והמעסיקים בעוצמתו של ארגון "צוות" לסיוע להשתלבותם במעגל העבודה. על פי יו"ר ועדת התעסוקה אז וכיום, החבר יצחק לורנס: "תחום התעסוקה בעת כניסתו של אבי לתפקיד היה במשבר קשה, אבי בדרכו המקצועית והניהולית הביא תנופה, התחדשות ושינוי מהותי בעשייה בתחום זה והתוצאות נראו בשטח".

אין ספק שהעשייה המבורכת כיום בתחום זה, הינה המשך ישיר לתהליכים ודפוסי עבודה אותם הובלתי בדגש למיסודם של "מנועי השמה", מסגרות הכשרה למגוון מקצועות ומתן כלים עדכניים לדורשי העבודה, אשר הובילו להשתלבותם של החברים במעגל העבודה.

בשנת 2012 נקראתי לתפקיד סמנכ"ל "צוות". ליבת העשייה בתחום זה הינה **הסיוע לפרט**, נושא רגיש ומורכב אשר עוסק כל כולו בסיפורי חיים של חברים בארגון, ש"צוות" היה להם לעוגן הצלה. אנשים שנקלעו למצוקה כלכלית, למצב בריאותי קשה, משפחות שהפכו לחסרי כל ויש גם לחסרי תקווה.

בתחום זה ניתנה לי ההזדמנות והזכות להביא לידי מימוש את אחד הערכים ש"צוות" חרט על דגלו "**הערבות ההדדית**". זכות גדולה הייתה לי להקשיב, ללוות, לעודד ולסייע למאות חברים ומשפחות, לגרום להם לחיך, אך בעיקר להאמין בעצמם וב"צוות".

חוויתי במהלך שנותיי בארגון את המאבק על הגמלה ואת התהליך שהוביל להסכם הגמלה. השתתפתי בלא מעט דיונים ופגישות שעסקו בשמירה על זכויות חברי הארגון.

לא בכדי ואולי בשל כך, התעקשתי להטביע את הסיסמה: "**צוות - הבית של גמלאי צה"ל**", כי האמנתי ואני ממשיך להאמין שזהו ייעודו של "צוות", להיות בית על כל המשתמע מכך: מגן, מייעץ, מחבק, מקשיב, נכון להושיט יד ולסייע, מקום של גאווה להשתייך אליו, שתמיד טוב לחזור ולהיות חלק ממנו. בתחומים נוספים אשר הופקדו בידיי הייתה עשייה רבה שהצעידיה את צוות לשינויים ולקידמה: המחשוב והתקשורת, דיור מוגן, זכויות, העצמתם של יו"ר הסניפים, רכישות, נהלים ותקנון, סקר שביעות רצון בקרב החברים וגם הפקת אירועים ברמה הארצית - "יקיר צוות" ומגוון אירועי מורשת.



בנושא המורכב של ארגון **הבחירות ב"צוות"**, הובלתי אתגר מיוחד לשפר את התהליך תוך חיסכון ניכר במשאבים. העליתי רעיונות נוספים בעניין זה, אשר נמצאו ראויים ליישום בעתיד.

משימה נוספת עם נשמה, שקיבלתי על עצמי, הייתה הייתי עורכו של המידעון (ניוזלטר) של הארגון, ה"צוותון" המפורסם. מדי חודש, זה 5 שנים, הופצו בעריכתי כ- 60 צוותונים שהביאו לידיעת עשרות אלפי החברים את אשר נעשה בארגון. לאחר שכנוע לא קל הקמתי עמוד פייסבוק ל"צוות", אליו הצטרפו תוך זמן קצר מעל 6,000 חברים. עמוד זה שנוהל על ידי החל דרכו כמקור לעדכונים בתקופת הבחירות, הפך לכלי תקשורת נוסף לשמירת הקשר ולעדכון החברים. הוכחנו כי החברים מתחברים למציאות החברתית בארץ הרבה יותר מכפי שנטינו להעריך.

פעלתי תוך קשרים טובים מאוד ושיתוף פעולה נרחב עם האנשים והגופים עמם עבדתי. נרקמו קשרי עבודה וחברות עם אנשי מחלקת פרט באכ"א, מופ"ת, "חבר", רשת "משען", החברות שהעניקו ליווי כלכלי לחברים וגורמי רווחה ברשויות.

ראיתי בעבודתי ב"צוות" שליחות וזכות להעניק שירות, בראש ובראשונה לחברות ולחברים. הם היו לי "קהל היעד" ומוקד העשייה.

מלאכתי לא יכלה להתבצע ללא האמון ושיתוף הפעולה להם זכיתי מיו"ר הועדות עמם עבדתי ועל כך תודתי נתונה להם. תודה והערכה מיוחדת לחברי ועדת פרט שעושים במסירות, ברגישות ובהתמדה - עבודת קודש.

חבריי, מנהלי ומזכירות המחוזות, רחוקים מהעין אך תמיד קרובים ללב - היה לי עונג לשרת אתכם ולסייע בכל הנדרש.

לחבריי העובדים במזכירות "צוות" אומר: אתם "עמוד האש" של המנגנון הקרוי "צוות", תמיד תמצאו ב"קו האש" גם כי העשייה בארגון בוערת בעצמותכם.

לבסוף אחרון וגם ראשון - תודה למנכ"ל "צוות" שהמליץ פעמיים על בחירתי. אני מקווה שהצדקתי את הבחירה, מכל מקום השתדלתי מאוד.

בשנים אלה רכשתי לא מעט ידע, מיומנויות ייחודיות, ניסיון, חברים, חוויות, רגעי נחת וסיפוק, אך בעיקר תובנות לחיים ועל החיים עצמם.

אם לסכם את התקופה בשתי מילים הייתי בוחר ב **"תם ולא נשלם"**, תמה תקופה אך לא הושלמה המלאכה.

הפסוק מהמקורות המשקף יותר מכל את אשר אני מאמין וממליץ לאמצו בעיסוק עם אנשים ובסיוע להם:

"עֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה" (תהלים פט ג).



היו ברוכים,

ולהתראות אבי